

# Legitimitet sökes!

En argumentationsanalys över den svenska regeringens  
yttranden om migrationsströmmarna 2015 relaterat till EU



# Abstract

Denna uppsats behandlar dels hur den svenska regeringen sökte legitimitet med hjälp av EU under hösten 2015, och även varför den svenska regeringen kan ha tänkts agera på det sättet. Utifrån en argumentationsanalys med en modifierad variant av Stephen Toulmins argumentationsmodell, undersöker vi ifall och hur, den svenska regeringen försökte att använda EU som premiss i sina argument under migrationsströmmarna 2015. Detta genomförs genom att utgå ifrån fem olika yttranden från relevanta ministrar. Vidare, analyserar och diskuterar vi resultaten utifrån Alexander Someks teori om legal power, David Beethams teori om legitimitet genom samtycke, för att slutligen diskutera resultaten utifrån Andrew Moravcsiks teori om liberal intergovernmentalism. Det framkommer utifrån vår studie att den svenska regeringen söker att legitimera sin styrning med hjälp av EU genom att skapa en premiss, där beslutet kommer längre från medborgarna och således blir svårare för dem att inte samtycka.

*Nyckelord:* Legitimitet, EU, Sveriges regering, liberal intergovernmentalism, Toulmin  
*Antal ord:* 9324

# Innehållsförteckning

<b>1</b>	<b>Inledning</b> .....	<b>1</b>
1.1	Legitimitet och politik hänger ihop.....	1
1.2	Syfte & frågeställningar.....	2
<b>2</b>	<b>Hur skapas legitimitet? – Tre olika teorier</b> .....	<b>4</b>
2.1	Styrning .....	4
2.2	Samtycke för att skapa legitimitet.....	5
2.3	Beslutsfattande.....	5
<b>3</b>	<b>Migrationsströmmarna &amp; regeringens förändrade migrationspolitik</b> .....	<b>7</b>
3.1	Schengensamarbetet.....	7
3.2	Dublinförordningen.....	7
3.3	Problematiken med EU-relationen.....	8
3.4	Migrationsströmmarna & regeringens åtgärder .....	8
<b>4</b>	<b>Metod, avgränsning &amp; analysens genomförande</b> .....	<b>11</b>
4.1	Metod .....	11
4.2	Materialval & avgränsning.....	12
4.3	Analysens genomförande .....	13
<b>5</b>	<b>Analys &amp; diskussion</b> .....	<b>15</b>
5.1	Argumentationsanalys: Toulminstrukturen.....	15
5.1.1	Stefan Löfvens tal på medborgarplatsen 2015-09-05.....	15
5.1.2	Intervju med Anders Ygeman om tillfälliga gränskontroller 2015-11-11	16
5.1.3	Morgan Johanssons yttranden i interpellationsdebatt 2015-11-24.....	17
5.1.4	Stefan Löfvens yttranden under presskonferensen 2015-11-24.....	18
5.1.5	Åsa Romsons yttranden under presskonferensen 2015-11-24.....	20
5.2	Sammanställning av analysen.....	21
5.3	Diskussion utifrån de tre legitimitetsperspektiven.....	22
<b>6</b>	<b>Slutsats</b> .....	<b>27</b>
<b>7</b>	<b>Referenser</b> .....	<b>28</b>



# 1 Inledning

Legitimitet som tema är något som sannolikt sällan diskuterats så mycket i svensk samhällsdebatt som det görs idag. Beskyllningar om alltifrån populistiska politiker som detaljstyr förvaltning, till politiker som en korrumperad elit som befinner sig för långt ifrån medborgarna och inte lyssnar tillräckligt på “folket”. Detta är inget ovanligt att höra i en tid där populistiska rörelser av olika politisk färg vinner mark. Udden i denna kritik riktas inte heller sällan gentemot institutioner som EU, eller delar av det svenska systemet som sitter högt upp i hierarkin som den svenska regeringen. Detta, samtidigt som den svenska förvaltningen alltmer blir sammanflätad med den europeiska, vilket sker genom att beslutsmakten förskjuts till EU-nivå, samtidigt som genomförandet blir kvar på nationell nivå (Statskontoret 2016: 7).

Här är också ursprunget till vad som fick oss att bli intresserade av det här ämnet; för hur söker makthavare att skapa legitimitet i stora system som det är svårt för enskilda medborgare att överblicka? Dock, eftersom att det kan anses som ganska svårt att bara teoretisera utan verklighetskoppling, ville vi titta på ett fall när Sveriges relation med EU kom i fokus och sattes på prov. Det var också då som vi mindes migrationsströmmarna 2015, där vi mindes att just den tidigare nämnda relationen hade ställts i fokus. Detta gjorde att vi ansåg att det var ett bra fall att kika på utifrån frågor kring legitimitet, speciellt då alla parter verkade vilja skylla ifrån sig på varandra. Huruvida detta dock var fallet var vad som fick oss att vilja undersöka det djupare.

## 1.1 Legitimitet & politik hänger ihop

Att “All offentlig makt i Sverige utgår från folket” (SFS 1974:152. §1, 1 st) är sannolikt något de flesta idag tar för givet i Sverige, och detsamma gäller vårt EU-medlemskap. Dock, vad händer egentligen ifall Sveriges riksdag skulle sluta implementera EU-beslut? Eller ifall en majoritet av landets befolkning skulle sluta gå och rösta inför nästa riksdagsval? EU eller den svenska statens roll som beslutsfattare är inte något naturgivet, utan något som etableras genom en rad sociala, politiska och ekonomiska faktorer. Alla dessa faktorer mynnar ut i ett begrepp;

*legitimitet*, som av Hysing & Olsson definieras som att ett beslut är rättfärdigat så länge det uppfattas som rättfärdigt av en majoritet av de beslutet berör (2012: 134). Såväl EU som den svenska regeringen är med andra ord beroende av att kunna uppbära legitimitet; EU gentemot regeringen och i förlängningen även mot Sveriges medborgare, motsvarande förhållande gäller också för den svenska regeringen.

När vi gjorde vårt förarbete och letade tidigare forskning på området, hittade vi en del artiklar och arbeten på temat EU-integration och omfördelning av asylsökande (Zaun 2018) och även på temat legitimitetsskapande för och inom EU (Schrag Sternberg 2013). Mycket av detta material uppfattade vi som att det innehöll mycket av ett internationellt perspektiv, vilket inte heller är särskilt konstigt när man talar om en internationell organisation som EU. Samtidigt var dessa två ämnen (legitimitet och europeisk integration) oftast åtskilda, både vad gäller forskning som debatt. Detta fick oss ändå att börja fundera kring hur legitimitetssökande kring EU går till på nationell nivå, och ifall legitimitetssökande och integration kunde sättas samman i en kontext. Givet vårt övergripande tema ”makt och förvaltning” blir det intressant att titta på frågan i en nationell kontext (svensk förvaltning) men samtidigt ge en förklaringsfaktor med hjälp av en integrationsteori om EU.

Givet vårt ämnesval kommer vi att röra oss inom områden som migrationspolitik och EU. När vi diskuterar frågor rörande de händelser som ofta benämns alltifrån “asyl och invandringspolitik” till “flyktingpolitik” i media eller av politiker, kommer vi att referera till det som *migrationspolitik*, precis på samma sätt som att vi kommer kalla de händelser som ägde rum under hösten 2015 för *migrationsströmmarna*. Detta gör vi för att på ett så neutralt sätt som möjligt referera till händelserna samt för att undvika ordval som kan tänkas visa sig väsentliga senare i vår analys.

## 1.2 Syfte & frågeställningar

Båda våra frågeställningar är empiriska, eftersom vi är intresserade av att undersöka orsakerna bakom, snarare än hur EU:s relation med svenska regeringen och då även relationen mellan regeringen och medborgarna, bör se ut. Att förklara något empiriskt är alltid en extra risk, särskilt då vi kommer att använda oss av en argumentationsanalys vilket medför att vi kommer att behöva göra en del subjektiva avväganden i tolkningsprocessen. Men att uppnå full

objektivitet är heller inte målet med denna studie, utan snarare att kunna peka på några generella tendenser.

*Syftet* med denna uppsats är att undersöka hur den svenska regeringen söker att legitimera sin förändrade migrationspolitik med hjälp av EU, utifrån både fattade och uteblivna beslut. Vi har valt två frågeställningar för att enklast kunna ge en förklaring på hur den svenska regeringen söker legitimitet på nationell nivå. Den första handlar om vilken roll regeringen tillskriver EU för att söka legitimitet den vägen. När detta är kartlagt vill vi söka ge en förklaring till varför EU tillskrivs den rollen, i syfte att kunna säga något om legitimitet på ett mer generellt plan. Förklaringsfaktorerna bakom den andra frågeställningen kommer att baseras på integrationsteorier om EU men även utifrån legitimitetsmodellerna från vår första frågeställning. Givet denna uppdelning, då den första frågeställningen enbart ämnar att applicera våra teorier om legitimitet, för att sedan kunna förklara hur man söker det och således även få fram vilken roll EU tillskrivs, blir denna del teorikonsumerande (Esaiasson m.fl. 2017: 41). Vår andra frågeställning kan istället anses vara teoriutvecklande då vi försöker hitta förklaringsfaktorer till varför den svenska regeringen kan tänkas söka legitimitet med hjälp av EU (Esaiasson m.fl. 2017: 112).

Utifrån ovanstående har vi ställt upp följande *frågeställningar*:

- Vilken roll tillskrevs EU i den svenska regeringens försök att legitimera en förändrad migrationspolicy under hösten 2015?
- Varför kan den svenska regeringen tänkas vilja legitimera vissa beslut genom EU?



## 2 Hur skapas legitimitet? – Tre olika teorier

Vår ambition med den här uppsatsen är som konstaterat, att testa hur den svenska regeringen söker legitimitet utifrån tagna och uteblivna beslut med hjälp av EU, och sedan utifrån detta diskutera varför man kan ha tänkts agera på det här sättet. Detta kan teoretiskt beskrivas i två olika relationer grundat i tre olika legitimitetsperspektiv. Den första relationen är den mellan den svenska regeringen och dess medborgare. Här kommer vi att studera hur regeringen i sin argumentation söker att skapa legitimitet hos dessa. Detta kommer att diskuteras utifrån två av de tre teoretiska legitimitetsperspektiven vi utgår ifrån; styrning respektive samtycke. Den andra relationen är den mellan beslutsfattande i EU och den svenska regeringen. Här kommer vi att utgå ifrån det teoretiska perspektivet kring liberal intergovernmentalism för att förklara hur beslut fattas i EU, för att sedan utifrån detta och vår analys, kunna utvidga perspektivet på legitimitet. Vi kommer nu i följande del att bryta ner legitimitetsskapande i tre tidigare nämnda bitar: *styrning*, *beslutsfattande* och *samtycke*.

### 2.1 Styrning

Alexander Somek definierar “legal power”, *laglig makt*, som att en viss institution (i vårt fall EU), har en laglig makt att tillämpa en viss norm (exempelvis EU-förordningar), så länge mottagaren (Sverige) har anledning att se normen som bindande bara för att EU beordrade det (Somek 2008: 18). All laglig makt innebär makt att skapa normer, fastslår Somek (2008:19). Laglig makt är dock endast ett styrningsideal, det vill säga det är den formella makten EU har. När vi senare i uppsatsen diskuterar legitimitet genom styrning är det Someks teori vi kommer att utgå ifrån.

## 2.2 Samtycke för att skapa legitimitet

Det andra perspektivet som kommer tas upp är en teoretisk vidareutveckling av legitimitetsbegreppet. Forskaren David Beetham delar in begreppet legitimitet i tre dimensioner, för att således se hur det skapas. Den första nivån för legitimitet är lagstiftning och laglighet, som trots utelämnande av tolkning till rättsväsendet ger en förhållandevis precis regel med samma ungefärliga tillämpning som skall gälla alla medborgare (Beetham 1991: 15-20). Den andra nivån berör huruvida lagarna och legitimiteten kan härledas ur gemensamma övertygelser hos de som berörs av lagstiftningen, med andra ord om lagstiftningen lyckas med att fånga dessa gemensamma regler och normer (Ibid 1991). Den tredje och sista nivån av legitimitet består i processer och deltagande hos samtliga berörda i dessa. Det menas att legitimiteten i ett beslut också är beroende av att personer deltar och således ger sitt samtycke till denna, samt också att deltagarna genom att uppvisa en hierarki gentemot tredje part, cementerar denna maktposition (Ibid).

Definitionen av samtycke för att få legitimitet är inte absolut, utan beror på vilken kultur som råder (Beetham 1991: 19). Beethams definition på att legitimera makt, skiljer sig från "laglig makt" som definierades i föregående delavsnitt på så vis att det alltid krävs ett *samtycke* från åtminstone de mest centrala parterna av de underordnade (Sverige/medborgarna i vårt fall) för att den överordnade (EU/regeringen) ska betraktas som legitim i sitt maktutövande (Ibid 1991: 19). I alla maktrelationer finns det underliggande maktnormer som inte godtas eller ges samtycke av samtliga i den underordnade rollen. Vad som är av betydande vikt här är hur utbredd missnöjet är. Är det inte särskilt många kommer det fortfarande råda en legitimitet för ett maktutövande; det är ingen "allt-eller-inget"-affär (Ibid: 20). Dessa tre nivåer är vad som enligt Beethams teori skapar legitimitet i ett beslut hos de med makt.

## 2.3 Beslutsfattande

Slutligen, för att förstå hur EU tar beslut som i slutändan används för att legitimera beslut i den svenska förvaltningen, är det en god idé att använda sig av teorier som förklarar EU:s integration och beslutsfattande. Inom det forskningsområdet finns det två dominerande teorier, dels *liberal intergovernmentalism* men också *neo-funktionalism* (University of Portsmouth

2013). Den senare ser i huvudsak till att fokusera på hur EU integreras, och ser själva organisationen i sig som förklaringen på detta. Utifrån "spill-over effekten", menar man att en organisation kommer att anförskaffa sig mer makt för sin egen vinning i takt med att den växer, och således skulle den Europeiska unionen utvidgas och se mer till sin egen vinning i första hand (University of Portsmouth 2013 "Neo-functionalism"). Med liberal intergovernmentalism avses istället det teoretiska ramverk Andrew Moravcsik arbetade ut, där nationella intressen i olika länder blir avgörande för hur integrationsprocessen slutligen kommer att ta form. De olika staterna formar helt enkelt sina nationella policys utifrån inhemska intressen, och fokus har därför i den här delen av teorin legat på att studera hur de enskilda staterna har agerat i Ministerrådet och Europeiska rådet, snarare än att undersöka de transnationella och integrationspådrivande organen som exempelvis Kommissionen eller EU-domstolen (Oxford reference 2008). Vi valde att använda oss av liberal intergovernmentalism då det var den vi upplevde som mest relevant för vår uppsats, eftersom den berör vad som sker på både inhemsk- och EU-nivå.

Hur denna teori enklast kan beskrivas är att den fungerar genom att man sätter nationalstaterna i fokus, och slår fast att det är deras inhemska preferenser som skapar den agenda som staterna sedermera driver vid förhandlingar i EU. Detta leder till att teorin delar upp beslutsfattandet i två olika delar, där den ena är den nationella. Här debatterar och "tävlar" olika intressegrupper om vilken linje den inhemska regeringen ska driva. Den andra delen blir den inhemska positionen som staten i sin tur driver på en internationell nivå, där den kompromissar och förhandlar med andra stater som i sin tur också har sina egna preferenser att ta hänsyn till. (University of Portsmouth 2013). Utifrån detta kan det konstateras att liberal intergovernmentalism är en teori där preferenser i stater uppstår på den inhemska arenan, men där detta sedan på en större skala kompromissas med andra staters inhemska intressen för att slutligen nå konsensus inom EU.

## 3 Migrationsströmmarna & regeringens förändrade migrationspolitik

I följande avsnitt presenteras de verktyg som är nödvändiga att ha för att förstå politikernas agerande kring migrationsströmmarna 2015. Både vad gäller deras ramverk och begränsningar som deras möjligheter att agera. Åtgärderna som presenteras är även vad vi kommer att referera till som ”förändrad migrationspolitik”.

### 3.1 Schengensamarbetet

Ett av EU:s viktigaste samarbeten är *Schengensamarbetet*. Detta grundar sig på Schengenavtalet som först slöts 1985, och som sedan följdes av Schengenkonventionen som implementerades 1990 (Schengenregelverket 1999: 115). Vad detta avtal och denna konvention innebär är att invånare i de olika staterna skall kunna resa fritt mellan de länder som anslutit sig, vilket är majoriteten av EU:s medlemsstater samt även exempelvis Norge och Island. Detta möjliggör i praktiken att medborgare i stater inom samarbetet kan resa fritt mellan staterna utan pass. Detta innebär att när det talas om en ”inre gräns” talas det om en gräns mellan två länder i Schengensamarbetet, vilket således skapar en gemensam *yttre* gräns gentemot de länder som inte deltar i samarbetet (Migrationsverket 2018). Detta skulle kunna ses som ett led i att bättre implementera en av EU:s fyra friheter, den om fri rörlighet för människor inom unionen (Sveriges riksdag 2008).

### 3.2 Dublinförordningen

Ytterligare en aspekt, eller närmare bestämt en förordning, som är bra att känna till när man talar om EU:s migrationspolitik är den så kallade *Dublinförordningen*. Vad förordningen innebär är att den verkar som en grundbult för EU:s gemensamma asylsystem, där principerna för asylmottagande inom EU slås fast. Dessa innebär att en asylsökandes ansökan ska behandlas av det EU-land där denne först lämnade in sin ansökan (Europaparlamentet och rådets

förordning, kap. III artikel 7). Dock finns det en rad undantag från denna princip, bland annat när en person korsat den yttre gränsen utan tillstånd, då faller istället prövningen på det EU-land vid vilken yttre gränsen korsats utan tillstånd (Migrationsverket 2015).

### 3.3 Problematiken med EU-relationen

Att den svenska statens relation med EU är komplicerad är nog något de flesta redan är bekanta med. Den juridiska implementeringen är en del av problematiken eftersom en internationell överenskommelse vanligtvis måste ha överförts i nationell lag för att vinna laga kraft. EU-förordningar behöver inte överföras till nationell rätt medan EU-direktiv måste det. Denna problematik spås på av att EU-domstolen sällan tar upp och dömer i de fall där denna problematik uppstår, utan detta löses istället genom informella förhandlingar med kommissionen och medlemsländerna (Tallberg 1998: 373).

Införlivandet av EU:s lagverk försvåras ytterligare genom att EU inte har något samlat våldsmonopol. Den samordnade polismyndigheten Europol finns, men den har ingen befogenhet att använda våld, genomföra razzior etcetera (Milt 2018). De är också bundna till att agera på inbjudan från medlemsstaterna (FEUF Art 88, punkt 3. 2012). Utifrån detta kan det konstateras att det finns en del svårigheter med tillämpningen av EU-rätt, och att det också kan uppstå problem när unionen vill upprätthålla sina stiftade lagar.

### 3.4 Migrationsströmmarna & regeringens åtgärder

Dublinförordningen och Schengensamarbetet är helt avgörande för att både kunna förstå som att kunna vidta åtgärder för migrationsströmmarna som blev påtagliga 2015. Bakgrunden till dessa händelser är lättast att spåra till det inbördeskrig som bröt ut i Syrien år 2011. På grund utav krigets långa tidsspann och dess geografiska utbredning drevs fem miljoner människor (som registrerats) på flykt, i länder som ligger i EU:s relativa närhet (Lund 2018). Detta, i kombination med en långt pågående konflikt i både Afghanistan och Irak, föranledde år 2015 en stor migrationsvåg till EU, som under år 2015 fick ta emot totalt 1,2 miljoner asylsökande från främst dessa länder. Ungefär en tredjedel av dessa hade sitt ursprung i Syrien (Eurostat 2016). Under mitten av samma år beräknade Migrationsverket en prognos på att mellan 60 000

och 80 000 personer skulle komma att söka asyl i Sverige (Migrationsverkets Delårsrapport 2015: 4), men skrevs sedan upp kraftigt under det andra halvåret (Danielsson 2015: 3). Sammantaget kom slutligen 162 450 att söka asyl i Sverige (Europaparlamentet 2016).

Dessa händelser kom sedan att få mycket uppmärksamhet under hösten 2015 när en bild publicerades föreställande en sjukvårdare och en liten pojke vid namn Alan Kurdi. Han hade omkommit när han tillsammans med sin mor och syster försökt att ta sig över Medelhavet för att söka asyl i Kanada (Walsh 2017). Detta skapade även en stor diskussion i Sverige, där Stefan Löfven höll ett tal på Medborgarplatsen den 5 september 2015 under parollen "Refugees welcome" där även han talade om den omkomna pojken och slog fast att:

Alan, 3 år sköljdes upp på stranden. Fasan, rädslan som denna lilla pojke upplevt, ska ingen någonsin behöva uppleva. - Stefan Löfven, Statsminister. 5/9 - 2015. Medborgarplatsen, Stockholm.

Som ett politiskt svar på denna tragedi, proklamerade även statsministern i detta tal att EU måste göra mer, och att Sverige skulle göra sin del av det ökande åtagande (Löfven 2015). Efter detta tal, kom som tidigare nämnt, ett stort antal asylsökande till Sverige. Denna ström av människor gjorde sedan att Sveriges regering tillsammans med stora delar av oppositionen, kom att skärpa migrationspolitiken i en bred överenskommelse som presenterades den 23 oktober 2015 (Grut m.fl. 2015). Där presenterades en rad förslag, med det huvudsakliga syftet att skärpa migrationspolitiken, för att enligt utsago "bromsa kostnadsökningarna" och "skapa ordning och reda i flyktningmottagandet". Vikten av att EU gemensamt ska hantera denna kris och att skapa ett bättre mottagande inom unionen tas upp (Sveriges regering 2015). I samband med denna överenskommelse intervjuas utrikesminister Margot Wallström i Dagens nyheter där hon yttrar sig i frågan. I detta yttrande uttrycker hon oro för att mottagningssystemet och Sverige i övrigt är under stor press som ett resultat av migrationen, samt varnar för att om samma mängd personer skulle fortsätta komma till Sverige kommer våra system att "braka ihop" (Winiarski 2015). Här kan det konstateras att det är andra signaler än de som skickades ut under statsminister Stefan Löfvens tal cirka två månader tidigare. Ytterligare något som kan konstateras är att vikten av att EU ska ta ett solidariskt och gemensamt ansvar i migrationsfrågan betonas i både talet och uppgörelsen, men att synen på Sveriges roll börjar skilja sig något.

Denna breda uppgörelse följdes sedan upp av beslutet att införa tillfälliga gränskontroller den 11 november 2015. Anledningen till det beslutet motiverades med att Migrationsverket larmat, samt att de tidigare överenskomna åtgärderna inte ansågs vara tillräckliga enligt först opposition och sedan även av regering (Grönlund m.fl. 2015). Här motiverade även dåvarande inrikesminister Anders Ygeman, beslutet att införa gränskontroller med att resten av EU måste vara med och ta sitt ansvar, och att Sverige agerar för att någon måste göra det (Ibid 2015). Ungefär två veckor efter detta diskuterar även dåvarande justitie- och migrationsminister Morgan Johansson frågan i en interpellationsdebatt i riksdagen, och även han framför bristen på handlingskraft i EU som orsaken till de åtgärder regeringen presenterade, och även skulle komma att presentera (Interpellationsdebatt 2015/16:176).

EU:s bristande ansvarstagande var även något som belystes under den presskonferens som statsminister Stefan Löfven och dåvarande vice statsminister Åsa Romson höll den 24 november 2015 (Presskonferens 2015). Under presskonferensen lämnades besked om att besluten som togs i migrationsöverenskommelsen en dryg månad innan skulle komma att skärpas med hjälp av en tillfällig lag (Proposition 2015/16:67), som röstades igenom riksdagen 17 december 2015 (Riksdagsförvaltningen 2015). Under denna presskonferens redogör statsministern för att Sverige utifrån sin storlek gjort en enorm insats, men att situationen enligt deras bedömning är ohållbar (Presskonferens 2015). Vidare, utvecklar statsministern att premissen för detta beslut bygger på att EU inte tagit sitt ansvar för situationen och att processen gått alldeles för långsamt. Förklaringen till detta menar han är att man inte har gått på regeringens linje och skapat ett gemensamt omfördelningssystem för asylsökande i EU. Romson presenterade sedan regeringens nya åtgärder efter de tillfälliga gränskontrollerna, vilka innefattade ID-kontroller på samtliga kollektiva transportsätt från kontinenten, däribland Öresundsbron. Utifrån den tidigare redogjorda bristen på ansvar, motiverar också statsministern regeringens nya beslut i migrationsfrågan, där huvudargumentet var att få ner antalet asylsökande till Sverige för att få fler EU-länder att ta ansvar (Ibid 2015).

Vad som går att konstatera utifrån detta är att den svenska regeringen under en förhållandevis kort period gick ifrån att förespråka en liberal migrationslinje och ett generöst asylmottagande i början av september 2015, till att sedan gradvis alltmer skärpa sin migrationspolitik, för att slutligen anpassa sig till EU:s miniminivå och således till samma nivå som de länder man tidigare beskrivit och fortfarande beskriver som problematiska och ansvarsundvikande.

## 4 Metod, avgränsning & analysens genomförande

För att på bästa möjliga sätt kunna testa och utveckla de teoretiska perspektiv kring legitimitet vi valt att fokusera på, är det nödvändigt att förklara metod och materialval, men även avgränsa och operationalisera för att kunna testa dem.

### 4.1 Metod

Då det är den svenska regeringen vi vill studera för att försöka förstå hur de legitimerar vissa beslut genom EU, utgår vi från att regeringen har en politisk position som de argumenterar utifrån. Därav förefaller det naturligt att titta på det utifrån en argumentationsanalys. En argumentationsanalys har främst tre olika syften: ett deskriptivt där det handlar om att rekonstruera argumentationen som förs. Det andra är ett bedömningssyfte där man utgår från vissa normer för att jämföra hur väl argumentationer lever upp till dessa. Det tredje syftet är att väga hur väl argumentationen styrker respektive undergräver anförandens tes (Bergström & Boréus 2012: 92-93). Det är det första syftet som vi intresserar oss för i denna uppsats och kommer att avgränsa oss till. En argumentation består inte bara av för- och mot argument utan mycket argumentation har underliggande premisser som dessutom endast förekommer implicit, därav vikten av att analysera dessa. Likväl som exempelvis idéer i en idéanalys måste hittas måste även argumentationen i en text hittas (Ibid 2012: 92-93).

I denna deskriptiva argumentationsanalys har vi valt att använda oss av en struktur inspirerad av Stephen Toulmin. Denna argumentation fungerar på så sätt att svenska regeringen (objektet som studeras) lägger fram ett påstående (*claim*) som de argumenterar utifrån, förankrat i fakta (*data*). Skulle inte den av objektet tänkta motdebattören (oppositionen och medborgarna exempelvis) gå med på relevansen av argumentet kopplat till påståendet, används en premiss (*warrant*) som är ett mer generellt påstående än argumentet. Detta är ibland implicit uttryckt. Även premissen kan dock ifrågasättas såväl som argumentet kan. Premissen underbyggs



(*backing*) av ett så kallat premissargument (Bergström & Boréus 2012: 106-108). Dessa två, argumentet och premisen (och dess premissargument) bildar sedan tillsammans ett påstående om hur saker istället borde förhålla sig (Ibid 2012: 108).

Givetvis finns det även problem med vårt val av metod. Vi har begränsat oss till den moderna argumentationsanalysen som är inriktad på logos i första hand. I föregångaren, den klassiska retoriken, var inte retoriken och argumentationsanalysen åtskilda utan även ethos och pathos var centrala delar. Den stora skillnaden mellan de olika skolbildningarna är att den moderna argumentationsanalysen fokuserar på texters innebörd vilket vi vill åt här, medan den interpersonella aspekten istället är central i retoriken (Bergström & Boréus 2012: 92). Detta gör att vi riskerar att missa vissa nyanser, men då vårt uppsatsutrymme är begränsat valde vi ändå att avgränsa oss till denna (Ibid 2012: 131-132). Som alltid vid analyser där viss tolkning krävs, riskerar det att bli mer subjektivt än objektivt. I stor utsträckning använder vi oss av rena citat men då den deskriptiva argumentationsanalysen kräver särplockning av argumenten för att få fram strukturen, löper den alltid en viss risk att studiens validitet dras ner (Ibid: 132-133).

## 4.2 Materialval & avgränsning

Materialvalet för denna uppsats har i så stor utsträckning som möjligt bestått i primärkällor. Detta har genomförts på det här sättet med anledningen att vi främst kommer basera analysen på en argumentationsanalys vi gör utifrån olika regeringsyttranden, vilket gör att det förefaller säkrast att hålla sig till förstahandskällor för att undvika förvanskning och bevara *äkthet* (Esaiasson m.fl. 2017: 282). Vi kommer även att försöka uppfylla kravet på *samtidighet* genom att låta använda det mesta av materialet från den tidsperioden vi ämnar att studera, detta eftersom att människor ofta tenderar att vara selektiva i vad de vill minnas (Ibid 2017: 284-285). På samma sätt kommer vi att försöka stärka *oberoendet* och minska *tendensen* bland källorna i denna uppsats genom att komplettera de offentliga källorna med olika typer av nyhetsrapportering. Studien ämnar trots allt att analysera statliga och EU-relaterade källor, och därför kommer den typen av källor vara det vi främst använder oss av.

Avgränsningen till regeringens yttranden beror på att de fattar beslut som ett kollektiv enligt svensk grundlag (SFS 1974:152. Kap 7. §§3-4) och får således också anses yttra sig som ett kollektiv. Här kommer vi att koncentrera oss till att analysera fem olika yttranden kring

migrationsströmmarna. Tidsmässigt kommer vi att avgränsa vår studie kring att undersöka olika yttranden och åsikter regeringen framfört under hösten 2015, där den första återfinns 5 september och den sista återfinns 24 november. Som ett led i detta kommer vår analys enbart att fokusera på regeringens olika yttranden och åsikter i ämnet, snarare än den faktiska policyutformningen eller hur sökandet togs emot bland medborgarna. Vi kommer att analysera delar av Stefan Löfvens tal från Medborgarplatsen den 5 september 2015 för att ha en referenspunkt innan regeringens åtgärder presenteras. Därefter kommer vi att analysera resterande fyra yttranden som består av en intervju med Anders Ygeman, en interpellationsdebatt med Morgan Johansson, samt yttranden från både Stefan Löfven och Åsa Romson under den presskonferens de höll för att presentera de nya åtgärderna. Skälet till att dessa fyra regeringsföreträdare valts ut är för att migrationsministern och inrikesministern är de i regeringen som kan pekats ut som främst ansvariga i den här situationen. Statsministern är den med det samordnande ansvaret för regeringens insatser samt att vice statsministern var språkrör för det andra regeringspartiet som de tre tidigare inte representerade. Slutligen, som tidigare nämnt, kommer vi främst att rikta fokus mot hur den svenska regeringen använder EU i sin argumentation, snarare än att gå in djupare på hur EU:s beslutsprocess går till då vi redan har ett teoretiskt perspektiv på hur detta kan gå till.

### 4.3 Analysens genomförande

Kort förklarat kommer vi att behandla två nivåer inom legitimitetssökande. Den ena nivån vi kommer att titta på är hur regeringen söker att legitimera sin styrning inför sina egna medborgare med hjälp av EU. Den andra nivån vi ämnar undersöka är hur beslut fattas inom EU, för att i sin tur kunna säga något om varför regeringen söker legitimitet genom EU och på så vis försöka ge en förklaring kring våra resultat i första nivån. Hur vi kommer att diskutera detta och utifrån vilka perspektiv, är något vi diskuterat och redogjort för i avsnitt 2.

Vi kommer att utgå ifrån Toulmins argumentationsstruktur vid operationaliseringen av olika tal, presskonferenser, intervjuer och andra åsiktsyttringar. Detta gör vi för att vi främst är intresserade av hur den svenska regeringen försöker bygga legitimitet utifrån argument, premiss samt eventuellt premissargument. Studerandet av premiss (warrant) och eventuellt premissargument (backing) faller sig här naturligt eftersom det är dessa som används i en argumentation för att backa upp argumentet (claim) om faktan (data) inte accepteras rakt av.

Om EU påstås vara på ett visst sätt vilket sägs föranleda en viss nationell åtgärd, för att då skapa legitimitet för den åtgärden är det i premissen detta skapas. Detta leder oss till att tro att det är där vi kommer att få svar på våra frågeställningar. Här kommer vikt läggas på hur EU beskrivs. Det är alltså här som vi kommer att söka operationella indikatorer för våra teoretiska legitimitetsmodeller, vilket vi hoppas ger studien god validitet (Esaiasson m.fl. 2017: 55 & 58).

## 5 Analys & diskussion

I följande avsnitt kommer vi som tidigare redogjort att använda oss av Toulmins argumentationsstruktur vid analyserandet av våra regeringsyttranden. Vi kommer att organisera argumentationsanalysen av vårt material enligt kronologisk ordning, där vi således börjar med Stefan Löfvens tal på Medborgarplatsen i september och avslutar med presskonferensen på Rosenbad i november. De olika yttrandena kommer att benämnas med första bokstaven i respektive politikerns efternamn, och sedan med en siffra i den ordning som argumentationen fortlöper. Då vi använder två yttranden av statsminister Stefan Löfven, kommer dennes första yttrande att benämnas "L", och den andra att benämnas "2L" för att särskilja de två. Detta för att det skall vara enkelt att hänvisa till yttrandena vid senare tillfällen i texten. De gånger vi använder parenteser i analysen nedan är det främst för att tydliggöra implicita premisser. När det förekommer parenteser i ett annat fall markeras det med (argument x), för att visa på att det är en argumentation som bygger på ovanstående. Citaten nedan är tagna antingen ur redan transkriberad text, eller från text vi själva transkriberat från Åsa Romson och Stefan Löfvens presskonferens. Skälet till att dessa inte redovisas i sin helhet utan enbart i de citat vi analyserat beror på begränsat textutrymme i uppsatsen.

### 5.1 Argumentationsanalys: Toulminstrukturen

Utifrån vad vi redogjort för i avsnitt 4.1, 4.2, 4.3 samt 5 så följer här nedan en analys enligt en modifierad version av Toulminstrukturen på det insamlade materialet.

#### 5.1.1 Stefan Löfvens tal på medborgarplatsen 2015-09-05

**L<sub>1</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Den sorg vi alla delar ska vi omvandla till handlingskraft. Nu måste vi agera.

**Premiss:** (Om det är en sorg vi alla delar betyder det att vi alla bryr oss om flyktingarna och vill deras bästa. Om vi inte agerar tar vi inte vårt ansvar och sviker således dem).

**Premissargument:** Sverige ska fortsätta att ta sitt ansvar. Men det räcker inte. Hela Europa måste göra mer.

**L<sub>2</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Det behövs ett tvingande och permanent omfördelningssystem för att alla EU-länder ska ta emot människor som flyr för sina liv.

**Premiss:** EU måste kraftigt öka sitt mottagande av kvotflyktingar och Sverige, vi ska göra vår del av det åtagandet.

**Premissargument:** För EU:s medlemsländer har ett gemensamt ansvar.

**L<sub>3</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Nu måste vi återigen bestämma vilket Europa vi ska vara.

**Premiss:** Mitt Europa tar emot människor som flyr från krig, solidariskt och gemensamt.

**Premissargument:** Och om vi bär uppgiften tillsammans kan vi göra skillnad för människor. [...]. Alla EU-länder måste hjälpa till.

(Argument 2) → **Argument** → **påstående:** Nu är det dags att Europa står upp för människans okränkbara värde och rätt, som vi i våra deklarationer och avtal svurit att värna.

**Premiss:** Det ska Sverige stå upp för. Det står vi upp för här idag. (Och det borde således resterande EU-länder också göra).

**L<sub>4</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Men vänner, att ta emot flyktingar kan aldrig vara en uppgift för enskilda personer, eller enskilda organisationer. Det är en nationell uppgift.

**Premiss:** Och som en nation ska vi ta oss an den.

(Argument 2) → **Argument** → **påstående:** Sveriges mottagning av flyktingar, är hela Sveriges ansvar.

**Premiss:** Därför ska alla kommuner ta emot flyktingar – ingen ska kunna smita undan.

**Premissargument:** Därför ökar vi stödet till kommunerna som tar emot flyktingar.

Sammanfattat kan vi konstatera att huvudargumentet statsministern föredrar i sitt tal är att Sverige bör göra mer i sitt flyktingmottagande. Detta anser han då han menar att EU inte gör tillräckligt, då man inte kan komma överens om ett omfördelningssystem för asylsökande. Därför menar statsministern att Sverige måste driva på EU och visa sig som en förebild i sitt flyktingmottagande.

### 5.1.2 Intervju med Anders Ygeman om tillfälliga gränskontroller 2015-11-11

**Y<sub>1</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Regeringen har under en tid haft beredskap att införa tillfälliga gränskontroller, och under onsdagen inkom en begäran från Migrationsverket om att regeringen ska ta beslutet eftersom trycket på Migrationsverket är för högt.

**Premiss:** (Trycket på Migrationsverket måste minska).

(Argument 2) → **Argument** → **påstående:** Migrationsverket är under extremt stort tryck. Det faktum att

migrationsströmmarna är blandade skapar stora utmaningar för Migrationsverket.

**Premiss:** De har därför under eftermiddagen gått fram med en begäran till regeringen om gränskontroll vid inre gräns, för att underlätta deras arbete.

**Premissargument:** Dessutom anser polisen att det finns ett hot mot den allmänna ordningen och inre säkerheten i Sverige. [...] Även Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB, har bekräftat att det finns stora påfrestningar på samhällsfunktioner i Sverige.

**Y<sub>2</sub>:**

→ **Argument** → **påstående:** Därför anser regeringen att situationen är så allvarlig att det finns fog för att införa inre gränskontroller och att situationen i Sverige är en sådan situation som det står om i Schengenreglerna.

**Premiss:** (Schengenavtalet bör respekteras). Där står att de nationella myndigheterna i undantagsfall och tillfälligt får återinföra inre gränskontroller om det föreligger ett allvarligt hot mot säkerheten eller om det finns allvarliga brister vid den yttre gränsen som kan äventyra hela Schengenområdets funktion.

**Y<sub>3</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Regeringen kommer även att remittera ett förslag på att rederier som trafikerar svenska hamnar ska ha ett legitimationskrav på sina färjor, utöver de passagerarlistor som redan finns.

**Premiss:** Tanken är att det ska bidra till ökad säkerhet i våra hamnar och på våra färjor och att det ska göra det lättare att identifiera vilka som söker sig till Sverige för att söka till asyl.

**Premissargument:** Sveriges signal till övriga EU är glasklar. Sverige är det land som har tagit störst ansvar i Europa för flyktinkatastrofen. Ska vi klara den här gemensamma utmaningen så måste de andra länderna vara med och ta sitt ansvar.

Vår sammanfattning är att dåvarande inrikesminister Anders Ygemans huvudargumentation är att Sverige redan har nått den högsta gräns för ansvar som är möjligt och att det nu är dags för övriga EU-länder att göra likadant för att klara av trycket från migrationsströmmarna.

### 5.1.3 Morgan Johanssons yttranden i interpellationsdebatt 2015-11-24

**J<sub>1</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Just nu pågår den svåraste flyktingsituationen i modern tid. Fler människor än någonsin tidigare söker asyl i Sverige, och utmaningarna för det svenska asylsystemet är mycket stora.

**Premiss:** För att skapa ordning och reda i mottagandet, en bättre etablering och dämpa kostnadsökningarna enades regeringen, Moderaterna, Centerpartiet, Folkpartiet liberalerna och Kristdemokraterna den 23 oktober om nödvändiga insatser.

**Premissargument:** Regeringen lämnade den 12 november en ändringsbudget till riksdagen. I ändringsbudgeten föreslås att utgifterna i budgeten för 2015 ökas med 11 miljarder kronor. De 11 miljarderna kommer att

underlätta arbetet för kommunerna och civilsamhällets organisationer med att hantera det stora antal flyktingar som kommer till Sverige och arbetet med etableringen av nyanlända.

**(Argument 2) → Argument → påstående:** Detta var nödvändigt eftersom situationen innebar akuta utmaningar för viktiga funktioner i samhället.

**Premiss:** Regeringen bedömer att de förhållanden som låg till grund för det tidigare beslutet fortfarande gäller.

**Premissargument:** Gränskontrollen ger bättre överblick och mer information om vilka det faktiskt är som kommer till Sverige, vad deras avsikter är och hur vi på bästa sätt kan tillgodose deras behov.

**J<sub>2</sub>:**

**Argument → påstående:** Regeringen konstaterar att en kraftsamling görs i många kommuner och myndigheter.

**Premiss:** Det är nödvändigt att alla inblandade vidtar förberedande åtgärder för en långvarig hantering av situationen och de stora utmaningar vi står inför.

**Premissargument:** Inget land klarar dock denna utmaning ensamt. Därför driver regeringen på för ett gemensamt ansvarstagande av länderna i EU. Regeringen har beslutat att begära omfördelning av asylsökande till andra medlemsstater.

I denna debatt konstaterar vi att dåvarande migrationsminister Morgan Johansson redogör för att påfrestningarna i det svenska mottagningssystemet är mycket stora. För att lösa denna situation argumenterar ministern för att EU bör ta ett större ansvar för mottagandet, och i väntan på detta förordade han att Sverige bör införa tillfälliga gränskontroller.

#### 5.1.4 Stefan Löfvens yttranden under presskonferensen 2015-11-24

**2L<sub>1</sub>:**

**Argument → påstående:** Så Sverige är ett litet land som gjort en enorm insats, och det svenska folket har visat och visar en stor solidaritet i en svår tid.

**Premiss:** [...] Därför smärtar det mig att meddela att Sverige inte längre klarar av att ta emot asylsökande på den höga nivå som vi gör idag (och bör därför begränsa intagandet av asylsökande/migranter).

**Premissargument:** Kommuner lex-Sarah anmäler sig själva för att de inte längre kan sköta sitt mottagande på ett säkert sätt. MSB slår larm om att viktiga samhällsfunktioner inte klarar av den här ansträngningen. [...] Också för alla de som ska känna förtroende för samhällsfunktionerna.

**2L<sub>2</sub>:**

**Argument:** Nu måste kort uttryckt fler människor söka asyl och erbjudas skydd i andra EU länder.

**Påstående:** Det har blivit och framstått länge uppenbart att en riktigt hållbar långsiktig lösning det kan enbart tas fram på EU-nivå.

**Premiss:** EU måste ha kontroll över sin yttre gräns och varje land måste naturligtvis bidra till att ordningen upprätthålls.

**Premissargument:** Det är en förutsättning för själva den fria rörligheten i Europa.

(Argument 2) **Argument** → **Påstående:** Jag har sen jag tillträdde som statsminister arbetat för just ett delat ansvar inom den Europeiska unionen.

**Premiss:** När vi såg att flyktingkrisen tilltog [...] under hela den tiden har min och regeringens hållning varit att det enda hållbara är att EU-medlemsländer löser denna utmaning tillsammans.

**2L3:**

**Argument** → **påstående:** Om EU:s 28 medlemsländer tar sig samman så kan vi hantera denna situation på ett helt annat sätt än som görs idag [...].

**Premiss:** (Om EU:s medlemsländer inte tar sig samman kommer vi inte att klara av situationen).

**2L4:**

**Argument:** Vi har varit pådrivande för omfördelning också för skapandet av en ny struktur för hur ett gemensamt mottagande ska kunna fungera i EU.

**Påstående:** Vi har flyttat fram positionerna, det är fortfarande viktigt, men vi kan också se att processen har gått alldeles för trögt, det har gått alldeles för långsamt.

**Premiss:** Sverige har blivit det land som tagit emot flest i förhållande till vår befolkningens mängd samtidigt som många andra länder gör väldigt väldigt lite. Jag beklagar att EU:s medlemsländer inte har klarat av att hantera den här situationen tillsammans.

**Premissargument:** Det går inte att kombinera fri rörlighet med flykt i från ansvar.

**2L5:**

**Argument** → **påstående:** Det är uppenbart att migrationspolitiken i EU måste ses över i sin helhet.

**Premiss:** Dublinförordningen behöver ersättas med ett permanent omfördelningssystem, det är bara så vi kan bygga en hållbar migrationspolitik.

**2L6:**

**Argument** → **påstående:** Och fram till det är gjort, så finns det en primär sak som Sverige kan göra för att få fler EU-länder att ta sitt ansvar, och det är att visa att vi inte har möjlighet att göra mer.

**Premiss:** Syftet med de åtgärder vi presenterar är att skapa ett andrum för svenskt flyktingmottagande, det kräver att vi kraftigt får ner antalet personer som söker asyl i Sverige och istället får de att söka sig till andra länder.

**Premissargument:** Vi värnar asylrätten enligt internationella konventioner, men svensk lagstiftning kommer att anpassas till EU:s miniminivå.

**2L7:**

**Argument:** Men det är som jag säger när vi ser efter sommaren den här dramatiska ökningen som kommer då måste vi agera.

**Premiss:** Vi ska stå för en human flyktingpolitik, men Sveriges regering har naturligtvis ansvar för Sverige som land och vi måste se till att ha en flyktingpolitik som har legitimitet.

**Premissargument:** Där människor ser att vi fortsätter, jag kan jobbet finns där, jag har min utbildning, välfärden fungerar, sjukvården skola allt det måste fungera för då kan vi behålla legitimitet för flyktingpolitiken

**Påstående:** och nu ta vi ansvar för att Sverige skall kunna fungera och för en långsiktigt hållbar flyktingpolitik.

Enligt vårt konstaterande förmedlar Löfvens huvudargumentation mer eller mindre exakt samma budskap som Ygeman och är som sagt att Sverige redan har nått den högsta gräns för



ansvar som är möjligt och att det nu är dags för övriga EU-länder att göra likadant för att klara av trycket från migrationsströmmarna.

### 5.1.5 Åsa Romsons yttranden under presskonferensen 2015-11-24

**R<sub>1</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Vi har som regering under den här processen, under den här svåra hösten, fattat redan en rad svåra beslut för att leda Sverige i den kris, som är en kris ursprungligen i form av en flyktingström i världen med en kris där människor flyr undan terror, våld och hot i länder där vi internationellt jobbar väldigt starkt för att lösa den situationen.

**Premiss:** (Sverige har gjort vad vi kan men eftersom arbetet förs internationellt är Sverige inte förmöget att lösa denna kris på egen hand).

**R<sub>2</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Vi gör nu steg som värnar den internationella asylrätten, men precis som statsministern precis sa, det smärtar mig, jag tror det smärtar oss båda som företrädare för våra partier att inse att den situation vi har idag är inte hållbar.

**Premiss:** (Trots detta aktiva arbetet från regeringens sida är det inte tillräckligt). Och det är därför vi också är överens om att ta till extraordinära åtgärder för att tillfälligt säkerställa att fler asylsökande i Europa söker sig till andra länder än i Sverige.

(Argument 2) → **Argument** → **påstående:** Det krävs i dessa dagar fler svåra beslut än de vi hittills har tagit.

**Premiss:** Vi som regering är redo att fatta de för att ta ansvar för Sverige, ta ansvar för det Sverige där flyktingar ska kunna få skydd enligt internationell rätt, där invandrare ska kunna etablera sig och va med och bygga ett starkt Sverige där etableringen ska fungera.

**Premissargument:** (Det ligger i Sveriges intresse att vara en förebild för andra länder i flyktingfrågan).

(Argument 3) → **Argument** → **påstående:** Vi avser därför att precis som statsministern presenterat, minimera tillfälligt ha en lagstiftning som lägger asylkraven på en miniminivå.

**Premiss:** Sverige har, som statsministern just påpekade tagit emot fler asylsökande än någonsin tidigare. [...] Under en mycket kort period är det mycket människor som idag skall tas om hand på ett bra sätt i Sverige.

**Premissargument:** Den här perioden i Sverige kommer vara en stolthet för oss när historien skrivs. När myndigheter värnar för liv och hälsa, när vi kommer till den gränsen, när Sverige inte längre kan säkra ett grundläggande mottagande, ja då måste fler länder kliva fram och det är vi som regering beredda att göra allt som står i vår makt för att säkerställa att det blir så.

(Argument 4) → **Argument** → **påstående:** Vi inför dem här åtgärderna för att vi tror på ett humanitärt flyktingmottagande som också fungerar. Där behöver Europa kliva fram, och där behöver Sverige stärka kapaciteten i våra mottagningssystem.

**Premiss:** Därför vill vi göra dessa tillfälligt kraftfulla åtgärder. De innebär att vi värnar om den internationella asylrätten så att människor får fortsatt möjlighet att söka asyl i Sverige och få sin sak prövad, men samtidigt så vill vi tillfälligt skärpa vår lagstiftning för att få andra att kliva fram och ta ansvar.

**Premissargument:** Det är viktigt för miljöpartiet att värna om de barn och de barnfamiljer som redan finns i

Sverige och att de nu undantas får de nya oerhört drastiska reglerna.

**R<sub>3</sub>:**

**Argument** → **påstående:** Det fortsatta arbetet måste därför från regeringens sida vara prioriterat att värna välfärdens verksamheter, vilket regeringen också avser att möta.

**Premiss:** En stor utmaning är att möta en växande befolkning under såhär kort tid, och det behov på bostäder som det medför. [...] Även insatser som gör att nyanlända snabbare kan komma i arbete behöver genomföras.

**Premissargument:** För Sverige står för tolerans, och med ett mycket stort flyktingmottagande följer ett behov av insatser också för att bekämpa rasism och diskriminering.

Sammanfattningsvis kan vi konstatera att dåvarande vice statsminister och miljöminister Åsa Romson argumenterar för att Sveriges kapacitet i mottagningssystemet är nådd. Sverige bör därför minska sitt asylintagande till miniminivå för att kunna öka sin mottagningskapacitet, i takt med att Sverige ska förmå andra EU-länder att ta ansvar och ta in fler.

## 5.2 Sammanställning av analysen

Utifrån de scheman och sammanfattningar vi ställt upp ovan, framgår det att regeringens olika yttranden efter talet på Medborgarplatsen har bytt linje. Detta föranledde att vi ville ställa upp huvudargumentationen som fördes, innan respektive efter att migrationsströmmarna hade tilltagit för att klargöra hur skillnaden såg ut på ett mer generellt plan. Det som är understruket i texterna nedan markerar förändringarna som har skett i argumentationen, där det innan migrationsströmmarna tilltog var Sveriges ansvar att föregå med ett gott exempel gentemot de andra EU-länderna och öppna upp för ett flyktingmottagande. I det andra Toulmin-schemat visar det istället att en gräns för hur många flyktingar vi kan ta emot för det första finns, och för det andra redan har nåtts. Premisserna i de båda schemana (även markerat i rött) är desamma, och innebär alltså att det är EU:s ansvar att hantera migrationsströmmarna och helt enkelt ”lösa problemet”.

**Toulminschema innan migrationsströmmarna tilltog:**

**Argument** → **Påstående:** Europa präglas av en flyktingkris med svåra humanitära följder. Därför måste Sverige ta ansvar och visa vägen för EU.

**Premiss:** EU gör inte tillräckligt för att lösa situationen med migrationsströmmarna.

**Premissargument:** Sverige klarar inte ensamt av att ta ansvar för hela migrationen till EU.

**Toulminschema efter migrationsströmmarna tilltog:**

**Argument**→ **Påstående:** Europa präglas av en flyktingkris med svåra humanitära följder, därför har många har sökt sig till Sverige. Vi i Sverige kan inte längre ta emot så många flyktingar som vi gör idag, då flyktingpolitiken om inget görs kommer sakna legitimitet. De i EU måste göra mer åt situationen.

**Premiss:** EU gör inte tillräckligt för att lösa situationen med migrationsströmmarna.

**Premissargument:** EU har inte gått på Sveriges linje om att ersätta Dublinförordningen med ett gemensamt omfördelningssystem av asylsökande. EU har därför inte gjort tillräckligt.

### 5.3 Diskussion utifrån de tre legitimitetsperspektiven

Utifrån det material vi samlat in och den analys vi utfört, går det att utifrån våra tre presenterade legitimitetsperspektiv: *styrning*, *samtycke* och *beslutsfattande*, att konstatera hur den svenska regeringen söker legitimitet och vilken roll EU spelar i detta. Utifrån detta ska vi även försöka utreda varför den svenska regeringen valt att söka legitimitet via EU, och på så vis kunna konstatera något om legitimitet på ett generellt plan.

Dublinförordningen brukar oftast ses som EU:s gemensamma asylmottagningssystem, medan Schengenregelverket får ses som de mer övergripande migrationsreglerna för unionen. Detta understöds av Beethams första dimension av legitimitet (se avsnitt 2.2) som kräver att det ska finnas ett samtycke bakom lagstiftningen. På liknande sätt uppfylls även Someks teori om laglig makt, som presenterades i avsnitt 2.1 då den svenska regeringen kan legitimera sin styrning med hjälp av att hänvisa till en förordning eller ett direktiv etcetera från EU. Så länge Sverige väljer att införliva EU:s rättskipning finns denna formella makt, precis som den svenska regeringen i sin tur har laglig makt över dess medborgare. I 2L<sub>4</sub> och i 2L<sub>5</sub> ger Stefan Löfven dock uttryck för att denna lagliga makt, och då även Beethams första legitimitetsdimension, börjar knaka i fogarna när han påstår att det krävs ett nytt system för EU:s asylmottagande och då implicit att det gamla inte håller, samt att Schengenregelverket blir omöjligt att upprätthålla om inte detta problem löses. Denna bild av systemet överensstämmer också med vad Margot

Wallström uttryckte i bakgrunden, närmare bestämt i avsnitt 3.4. Vad vi utläser ur detta är att undantaget med Dublinförordningen (se 3.2), nästan tar över handen och används således snarare som regeln än undantaget. Utifrån detta kan man fråga sig om ett samtycke faktiskt finns kring förordningen. Legitimiteten riskeras alltså att minska även här.

För att uppfylla det andra kravet av legitimitet krävs även att detta regelsystem överensstämmer med majoriteten av folkets övertygelser (krävs ett samtycke). Dublinförordningen innebär som sagt i korthet att asylprövningen ska ske i det land man söker asyl i, ifall man inte korsat den yttre gränsen olagligt. Med detta i åtanke skulle Sveriges öppna asylpolitik innebära att man välkomnade fler flyktingar än vad som sannolikt skulle söka asyl ifall Dublinförordningen implementerades korrekt, och skulle således alltså innebära att andra dimensionen inte uppfylls. Den tredje dimensionen innefattar medborgarnas aktiva deltagande bakom beslutsprocesserna. Det förekom ingen folkomröstning eller liknande för att få ett samtycke från medborgarna utan istället vädjade den svenska regeringen, i sitt mandat som utsedda av folkvalda, till folks känslor och moral, att det inte är moraliskt korrekt att låta till exempel treåriga Alan dö och sökte legitimitet på detta vis. Beethams dimensioner av legitimitet genom samtycke innefattar dock inga känsloladdade argument som används i 2L7, utan resultatet utifrån hans teori blir att regeringen tappar legitimitet genom detta agerande, då de tre dimensionerna är integrerande och det krävs således att alla tre är uppfyllda för att beslutet ska vara legitimitetsskapande.

Inom ramen för den tredje dimensionen om beslutsfattande söker även den svenska regeringen legitimitet hos sina medborgare genom sina ordval. Innan migrationsströmmarna tilltog, refereras EU till som "vi" medan referenserna i takt med ökningen av migrationsströmmarna övergår till att "vi:et" endast syftar till Sverige och då även implicit till EU som ett "dem". Detta kan tolkas som att regeringen i förlängningen söker legitimitet genom att sätta sig själva i en situation där de inte kan påverka, vilket gör att de i förlängningen signalerar till sina medborgare att de heller inte kan delta och påverka beslut inom EU. Man skapar helt enkelt ett "vi" och ett "dem". Detta utesluter således inte att medborgarna fortfarande kan känna att de kan påverka i beslutsprocesserna inom Sverige. För att regeringen ska lyckas bygga legitimitet här krävs dock att en majoritet av medborgarna känner att de faktiskt *kan* påverka besluten.

Det är också här som frågan kring *varför* den svenska regeringen väljer att gå tillväga på det här sättet som blir intressant. Ett perspektiv i detta skulle kunna vara den typ av beslutsfattarprocess som teorin om liberal intergovernmentalism förespråkar, vilket vi

redogjorde för i avsnitt 2.1.4. I den teorin beskrivs beslutsfattande inom EU som en stor kompromiss mellan många olika inhemska viljor, vilket medför att det alltid kommer vara någon som blir missnöjd med beslutet då denna part inte får sin vilja igenom. Detta är något som skulle kunna kopplas till den svenska regeringens olika medvetna, eller omedvetna, försök att legitimera sina beslut genom att tala om “vi” i Sverige och implicit antyda “de” i EU. Ett tydligt exempel på detta går att hitta i avsnitt 5.1, i 2L<sub>4</sub> där statsministern talar om att “vi har varit pådrivande” eller att “vi har flyttat fram positionerna” men beklagar att “EU:s medlemsländer” inte tagit ett större ansvar. Detta blir i sig en paradox då Sverige som land är integrerat i EU. Här ska det också påtalas att vi under vår analys ofta märkte en skillnad i hur regeringen beskrev migrationsströmmarna innan och efter omläggningen, men hade inte riktigt ramverket att undersöka det djupare. Kan dock vara en idé för framtida forskning.

Andra faktorer som kan bli problematiskt i legitimitetssökande relaterat till EU, är institutionens regelverk som lyftes i 3.3. Detta är något som kan utnyttjas av stater som försöker “smita undan”. Beethams första legitimitetsgrund undergrävs här när det inte finns ett gemensamt samtycke till ett och samma rättsväsende. Denna vilja att “smita undan” kan också härledas till liberal intergovernmentalism där implementerandet av beslut eller viljan att få igenom ett beslut styrs av inhemska intressen.

Utifrån detta kan vi diskutera legitimitet på ett mer övergripande plan. Om man ska samkoppla Beethams legitimitetsmodell, till Hysing och Olssons generella definition av legitimitet (se avsnitt 1.1) innebär den som sagt att ett beslut är legitimt så länge det är *rättfärdigat* av en majoritet, där Beethams skulle kunna ses som en mer specificerad variant då det kräver ett *samtycke* från en majoritet. Det är också det här som är nyckeln, majoritetsviljan som återkommer som kriterium i båda teorierna. Men kräver dessa teorier verkligen *aktivt* samtycke av en majoritet? Här blir det intressant vid en vidareutveckling av frågan; hur pass orättfärdigt ett beslut måste uppfattas för att någon ska agera. Hur stor andel måste anse det vara orättfärdigt för att ett beslut skall uppfattas som illegitimt och att medborgare således skall sluta att samtycka? Att *inte* samtycka till ett beslut bör kanske istället anses vara en ansträngning, eftersom individer och organisationer aktivt måste utföra en handling. När det är beslut som inte berör dem personligen, krävs det dessutom extra mycket för att någon ska anstränga sig och inte samtycka. Just detta, kanske gör att många samtycker till ett beslut de egentligen inte uppfattar som legitimt, eftersom att systemet är uppbyggt på det sätt att det är lättare att följa med systemet än att försöka förändra det. Ett konkret exempel på detta skulle kunna vara det vi

har diskuterat tidigare med den svenska regeringens försök att legitimera beslut med hjälp av EU som premiss. Enligt teorin om liberal intergovernmentalism uppstår inhemska preferenser i olika stater för att sedan kompromissas med varandra. Således, ifall orsaken till ett visst beslut skulle kunna vara en kompromiss med någon annan som exempelvis i andra stater i EU, är det enklare för medborgare och organisationer att känna maktlöshet då beslutet ligger utanför deras kontroll.

Det kan bli svårt som medborgare eller organisation att samtycka till en kompromiss, som i sin tur kan vara en kompromiss av deras ursprungliga åsikt. Detta skulle kunna uppfattas som ett problem med Beethams teori och i förlängningen också med legitimitetsbegreppet, då hans teori förutsätter att det inte finns några hinder för att samtycka. Med andra ord; att samtycka är ingen aktiv handling, det är en passiv sådan. Det är trots allt enklare att enbart rösta på nya makthavare efter fyra år och hoppas att de ändrar på saker ifall man är missnöjd, än vad det är att engagera sig mot ett beslut. Detta, är vad som gör att nästan alla beslut kan uppfattas som legitima utifrån de definitioner och modeller vi har med i vårt arbete; det föreligger helt enkelt ett passivt, om än ibland ofrivilligt, samtycke. Även om Beethams andra och tredje nivå förutsätter att legitima beslut speglar en majoritets åsikter, respektive den tredje nivån som förutsätter aktivt deltagande, finns fortfarande ingen del som hanterar hur människor måste motsätta sig besluten för att de skall tappa legitimitet. Baserat på det vi diskuterat ovan, är detta något som vi anser skulle behöva utvecklas i teorin om legitimitet och samtycke. Det skulle helt enkelt behöva tas hänsyn till hindren för att inte samtycka i modellen.

Härvid tar också en principiellt intressant diskussion vid. Att legitimitet är viktigt för det politiska systemet tror vi är något som de flesta kan enas kring. Således bör det också anses urholkande av legitimiteten när politiker på olika nivåer i två tätt sammanflätade system som den svenska staten och EU inte är konsekventa i vilken roll de tillskriver varandra. Detta har vi tidigare i uppsatsen konstaterat utifrån våra teoretiska perspektiv, vilket gör att det bör kunna uppfattas som problematiskt.

Vem som är roten till detta problem är dock något som kan diskuteras länge, ifall det är staterna som hellre spenderar tid på att försöka genomföra sina inhemska preferenser bortom EU eller om det är EU som är handlingsförlamat på grund av olika preferenser i hemländerna och svårigheter med implementerandet av lagar. En tanke som väcks här är om det är grundat i den lagliga makten som diskuterats tidigare i uppsatsen, att den inte är självklar. All laglig makt är,

enligt Somek, normskapande. Men när medlemsstaterna söker legitimitet för sitt handlande på grund av avsaknad av ett effektivt regelverk i EU, kan man ifrågasätta EU:s verkliga makt. EU kan framställas som överstatligt i vissa avseenden men så länge denna mening inte delas av en majoritet eller gäller i alla avseenden, är EU inte det enligt Beethams legitimitetsteori som kräver att en majoritet samtycker först. Att dra slutsatsen att en tydlig maktrelation krävs för att upprätthålla legitimitet genom hela styrningsprocessen känns således inte svår att dra. I detta skede kokar vårt ämne snarare ner till att bli en normativ frågeställning, då detta i slutändan blir en fråga om hur relationen mellan EU och den svenska staten (och således de andra medlemsländernas relationer) bör se ut. Det, är dock en fråga för nutida och framtida forskning att fördjupa sig i. Trots detta tåls det att spekulera i frågorna som hade ställts; bör vi ha ett EU med tydligare regler och lagar och mer makt, som samtidigt lämnar mindre möjligheter för medlemsstaterna att söka legitimitet hos det ibland oklara regelverket? Eller bör vi kanske snarare inte ägna oss åt överstatliga projekt som möjliggör ansvarsundvikande, och istället låta EU fokusera på mindre uppgifter?

## 6 Slutsats

Utifrån vår undersökning kan vi konstatera *vilken roll* den svenska regeringen tillskrivit EU i sina olika yttranden. Det har skett genom att EU använts som en premiss för regeringens förändrade politik i migrationsfrågan under 2015. Someks begrepp kring laglig makt har använts för att visa hur regeringen hänvisar beslut upp till EU för att söka legitimitet. Det kan även konstateras att utifrån Beethams teori om legitimitet, kommer regeringen sannolikt inte att ha uppfyllt kraven för legitimitet han har ställt upp. Det finns dock problem med Beethams modell och Hysing-Olssons definition, eftersom hänsyn till hinder för att inte samtycka inte vägs in i modellen. *Varför* den svenska regeringen kunde tänkas legitimera sin styrning utifrån EU, är utifrån våra teoretiska perspektiv sannolikt en konsekvens av kompromisserna man tvingas göra på den internationella arenan. Det blir då sannolikt enklare att tala om ett “vi och dem” för att söka legitimitet, snarare än att ta ansvar för beslutet man är med och fattar. Detta sätt faller inte inom ramarna för legitimitetsskapande enligt Beetham då man distanserar sig från beslut man själv visst kan vara med och påverka.



## 7 Referenser

Beetham David. 1991. *Issues in Political Theory*. Palgrave Mcmillan: New York.

Bergström, Göran - Boréus, Kristina (red.), 2012. *Textens mening och makt. Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys*. 3 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Danielsson, Anders. 2015. *En insats som går till historien* (förord till Migrationsverkets årsredovisning 2015). Migrationsverket.  
[<https://www.migrationsverket.se/download/18.2d998ffc151ac3871593f89/1485556210405/Årsredovisning%202015.pdf>] (Hämtad 12/4-18).

Esaiasson, Peter – Gilljam, Mikael – Oscarsson, Henrik – Wängnerud, Lena, 2017. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4 uppl. Stockholm: Norstedts juridik.

Europaparlamentet. 2016. *Ett välkomnande Europa?* Europaparlamentet.  
[[http://www.europarl.europa.eu/external/html/welcomingeurope/default\\_sv.htm](http://www.europarl.europa.eu/external/html/welcomingeurope/default_sv.htm)] (Hämtad 12/4-18).

Eurostat. 2016. *Asylum in the EU Member States - Record number of over 1.2 million first time asylum seekers registered in 2015. Syrians, Afghans and Iraqis: top citizenships*. Eurostat. [<http://ec.europa.eu/eurostat/documents/2995521/7203832/3-04032016-AP-EN.pdf/790eba01-381c-4163-bcd2-a54959b99ed6>] (Hämtad 12/4-18).

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013. [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R0604&from=SV>] (Hämtad 11/4-2018).

Fördraget om Europeiska unionens funktionsätt (Konsoliderad version) nr 326/2012 av den 26 oktober. [<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FTXT>] (Hämtad 10/5-18).

Grut, Aminata. Helmerson, Katarina. Olsson, Lova. 2015. "Överenskommelse klar om migration och integration". *Sveriges radio*. 23 oktober.  
[<https://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=83&artikel=6285996>] (Hämtad 12/4-18).

Grönlund, Erik. Kasurinen, Anton. Marmorstein, Elisabeth. 2015. "Sverige inför tillfälliga gränskontroller". *SVT Nyheter*. 11 november. [<https://www.svt.se/nyheter/sverige-infor-tillfalliga-granskontroller>] (Hämtad 18/4-18).

Hysing, Erik – Olsson, Jan, 2012. *Tjänstemän i politiken*. 1 uppl. Lund: Studentlitteratur.

Interpellationsdebatt rörande Interpellation 2015/16:171 “Regeringens hantering av flyktingkrisen”. 24/11-2015 [[https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/interpellationsdebatt/regeringens-hantering-av-flyktingkrisen\\_H310171](https://www.riksdagen.se/sv/webb-tv/video/interpellationsdebatt/regeringens-hantering-av-flyktingkrisen_H310171)] (Hämtad 11/4-18).

Lund, Aron. 2018. *Syriska inbördeskriget*. Nationalencyklopedin. [<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/syriska-inbördeskriget>] (Hämtad 12/4-18).

Löfven, Stefan. 2015. “Tal vid manifestationen för flyktingar”. [Text]. [<http://www.regeringen.se/tal/2015/09/tal-av-stefan-lofven-vid-manifestationen-for-flyktingar-den-5-september/>] Regeringskansliet. (Hämtad 9/4-18).

Migrationsverket. 2015. *Delårsrapport Migrationsverket 2015*. Migrationsverket. [<https://www.migrationsverket.se/download/18.23e76fe91505855cf7639d2/1485556209910/Migrationsverkets+Delårsrapport+2015.pdf>] (Hämtad 12/4-2018).

Migrationsverket 24-11-2015. *Information om Dublinförordningen*. Migrationsverket. [<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Fakta-om-migration/Fakta-om-uppehallstillstand/Dublinforordningen.html>] (Hämtad 12/4-18).

Migrationsverket. 11-01-2018 *Schengensamarbetet*. Migrationsverket. [<https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/EU-och-internationellt/Schengensamarbetet.html>] (Hämtad 12/4-18).

Milt, Kristiina. 2018. *Polissamarbete*. Europaparlamentet. [[http://www.europarl.europa.eu/atyourservice/sv/displayFtu.html?ftuId=FTU\\_4.2.7.html](http://www.europarl.europa.eu/atyourservice/sv/displayFtu.html?ftuId=FTU_4.2.7.html)] (Hämtad 10/5-18).

Oxford reference. 2018. *Overview: Intergovernmentalism*. Oxford university press. [<http://www.oxfordreference.com/view/10.1093/oi/authority.20110810105138102>] (Hämtad 26/3-18).

Presskonferens om skärpta asylregler 24/11-2015 med Stefan Löfven och Åsa Romson [Videofil] (Hämtad 26/4-18)<sup>1</sup>

Proposition 2015/16:67 “Särskilda åtgärder vid allvarlig fara för den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i landet”. [<https://data.riksdagen.se/fil/6255C00D-6445-468C-90AB-D5187129197E>] (Hämtad 16/4 - 18).

Regeringen. 2015. *Insatser med anledning av flyktingkrisen*. Sveriges Regering. [<http://www.regeringen.se/4aa54c/contentassets/6519e46a9780457f8f90e64aefed1b04/overenskommelsen-insatser-med-anledning-av-flyktingkrisen.pdf>] (Hämtad 12/4-18).

Riksdagsförvaltningen. 2015. “Särskilda åtgärder vid allvarlig fara för den allmänna ordningen eller den inre säkerheten i landet” - Justitiekommitténs betänkande 2015/16:JuU24. Sveriges riksdag. [[https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/arende/betankande/sarskilda-atgarder-vid-allvarlig-fara-for-den\\_H301JuU24](https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/arende/betankande/sarskilda-atgarder-vid-allvarlig-fara-for-den_H301JuU24)] (Hämtad 16/4-28).

---

<sup>1</sup> Videofilen vi har transkiberat fick vi på begäran ifrån riksarkivet. Ifall så önskas skickar vi den gärna till den som vill ha den.

Schengenregelverket enligt artikel 1.2. I rådets beslut 1999/435/EG av den 20 maj 1999. [[http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000X0922\(01\)&from=SV](http://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:42000X0922(01)&from=SV)] (Hämtad 12/4 – 18).

Schrag Sternberg, Claudia. 2013. *The struggle for EU legitimacy – Public contestation, 1950-2005* [Elektronisk resurs]. Basingstoke: Palgrave Macmillan. [<https://link.springer.com/content/pdf/10.1057%2F9781137327840.pdf>] (Hämtad 14/5-18).

SFS 1974:152 Kungörelse om beslutad ny regeringsform [[https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/kungorelse-1974152-om-beslutad-ny-regeringsform\\_sfs-1974-152](https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/kungorelse-1974152-om-beslutad-ny-regeringsform_sfs-1974-152)] (Hämtad 18/4-18).

Sveriges riksdag. 2018. *Fri rörlighet - Fyra friheter på EU:s inre marknad*. Sveriges riksdag - EU-information. [<http://eu.riksdagen.se/vad-gor-eu/eus-politikomraden/fri-rorlighet/#>] (Hämtad 13/4 -18).

Statskontoret. 2016. *Statsförvaltningen efter 20 år i EU*. Statskontoret. [[http://www.statskontoret.se/globalassets/publikationer/2016/om-offentlig-sektor-28\\_statsforvaltning-eu.pdf](http://www.statskontoret.se/globalassets/publikationer/2016/om-offentlig-sektor-28_statsforvaltning-eu.pdf)] (Hämtad 27/3 - 18)

Tallberg, Jonas. 1998. Bäst i klassen: Sverige och efterlevnaden av EU:s regelverk. *Statsvetenskaplig Tidskrift* årg 101 nr 4 s. 369-389. [<http://journals.lub.lu.se/index.php/st/article/view/3103/2664>] (Hämtad 10/5-18).

University of Portsmouth. 2013. *Intergovernmentalism & Liberal intergovernmentalism*. University of Portsmouth - European studies HUB. [<http://hum.port.ac.uk/europeanstudieshub/learning/module-4-theorising-the-european-union/3-intergovernmentalism-liberal-intergovernmentalism> ] (Hämtad 7/5- 18).

University of Portsmouth. 2013. *Neo-functionalism*. University of Portsmouth - European studies HUB. [<http://hum.port.ac.uk/europeanstudieshub/learning/module-4-theorising-the-european-union/federalism-functionalism-and-transactionalism/2-functionalism-neo-functionalism/> ] (Hämtad 11/5-18).

Walsh, Bryan. 2015. Alan Kurdi's story: Behind the most heartbreaking photo of 2015. *Time Magazine*. 29 December. [<http://time.com/4162306/alan-kurdi-syria-drowned-boy-refugee-crisis/>] (Hämtad 11/4-18).

Winiarski, Michael. 2015. "Margot Wallström om bränderna: SD har ett ansvar". *Dagens nyheter*. 29 oktober. [<https://www.dn.se/nyheter/sverige/margot-wallstrom-om-branderna-sd-har-ett-ansvar-1/?forceScript=1&variantType=large>] (Hämtad 11/4-18).

Zaun, Natascha. 2018. States as Gatekeepers in EU Asylum Politics: Explaining the Non-adoption of a Refugee Quota System. *Journal of Common Market Studies*. Vol. 56 (1): 44-62. [<https://onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.1111/jcms.12663>] (Hämtad 14/5-18).